

[Økonomiministeren]

fremhævet under drøftelserne i Rådet, at en automatisk indberetningspligt er den rigtigste og den enkleste løsning i øvrigt også på det problem, vi her diskuterer.

Hr. Glistrup har, tror jeg da, nogen ret i, at i stedet for at tale om mindst 15 pct., er det mere sandsynligt at tale om højst 10 pct. Et enkelt stort medlemsland, som netop har gennemført en kuponrenteskat eller en rentekildeskat, eller hvad man skal kalde det, nemlig Vesttyskland, har gennemført en sådan på 10 pct., og det er ingen hemmelighed, at man fra vesttysk side helst ser, at der er sammenfald mellem den procent, der er i et EF-direktiv, og den, der gælder i Vesttyskland.

Der er ikke nogen mystik med hensyn til afstemningsreglerne. Allerede hvis man læser kapitalliberaliseringsdirektivet, er det udtrykkeligt anført i artikel 6 – jeg tror, det er stk. 5 – at alle beslutninger om indførelse af en sådan rentekildeskat skal træffes med enstemmighed. Det kom ind på foranledning af lande, som ikke er meget begejstret for ideen. Men ganske uanset om den bestemmelse havde stået i direktivet eller ej, følger det af de almindelige regler i Traktaten, at en beslutning på et område som dette kræver enstemmighed. Det er til overflod slået fast i selve direktivteksten. Jeg kan derfor give hr. Glistrup et helt krystalklart svar på spørgsmålet: Gennemførelse af dette direktiv kræver enstemmighed i Ministerrådet.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Gade stillede mig det spørgsmål, om regeringen slet ingen politik har for at stoppe det, som hr. Gade kaldte hullerne i den ordning, som EF-Kommissionen har lagt op til. Nu vil jeg gerne sige, at jeg accepterer ikke uden videre hr. Gades udsagn om, at ordningen skulle være hullet som en si. Men bortset fra det gjorde jeg jo allerede i mit svar til ordførerne klart, at der er en række uafklarede spørgsmål i forbindelse med denne ordning, som gør, at det på nuværende tidspunkt er svært at give detaljerede besvarelser af en række enkeltheder.

Som jeg nævnte i mit første indlæg, lægger regeringen stor vægt på, at rentekildeskatten i givet fald bliver så enkel at administrere som muligt for dem, der berøres af den, herunder også for skattemyndighederne. Kommissionen har imidlertid endnu ikke uddybet en række aspekter af forslaget tilstrækkeligt til, at den

praktiske administration aftegner sig klart. Det gælder jo bl.a. afgrænsningen af en række af de undtagelser, som hr. Gade har interesseret sig så stærkt for, og dér behøver vi en stærkere afklaring.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at de danske finansielle interesseorganisationer vil blive hørt om direktivforslaget, ikke mindst for at få de administrative konsekvenser belyst. Jeg vil gerne tilkendegive, at regeringen vil uddybe de administrative og kontrolmæssige aspekter nærmere, når disse udestående spørgsmål er mere afklarede, og det vil vi gøre i en redegørelse til Markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg skynder mig at glæde mig over økonomiministerens klare og utvetydige fastslåen af, at hvis flertallet i dette Folketing har styrke til at holde sammen, bliver der overhovedet ingen pølser ud af dette skind. Det var da i hvert tilfælde meget positivt; bare det nu ikke forsvinder væk med blæsten som så meget andet, hvor det har været så aldeles dødsikkert med den ene eller anden ting i EF-sammenhæng.

I en lidt tidligere passus i økonomiministerens indlæg fastslog han, at Danmark virkelig havde opnået kompensation i juni måned, vi havde fået lov til at indføre denne rentekontrolordning. Husker jeg helt galt, når jeg mener, at denne rentekontrolordning går ud på, at hvis hr. Petersen vil indsætte penge på en konto i en bank i Sevilla, så skal hr. Petersen selv være den, der kontrollerer, at hr. Petersen ikke er skattesnyder? Det er hr. Petersen, der skal sige i banken i Sevilla: Jeg vil ikke sætte ind hos dig, bankdirektør Pedro i Sevilla, medmindre du vil skrive under på, at du vil indberette alle mine synder til det danske skattevæsen. Og hvis hr. Petersen ikke på den måde er selvkontrollerende ved at jage banken i Sevilla til at forstå, at denne store forretning går banken i Sevilla glip af, såfremt man ikke vil underskrive på det, som bankens kunder forlanger, så er hele denne kontrolordning, som man fik fra EF i juni måned, fuldstændig nul og niks. Hvad fatter gør, er ikke altid det rigtige.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):